

سُورَةُ الْأَنْفَالِ سوره تي الأنفال

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تهُوپهړی میهره بان و به به زه یی (ناوېکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ تهُوپهړی به خشنده (ناوېکی پیرۆزی خودایه)

يَسْأَلُونَكَ پرسیارت لیده که عَنْ دهر باره ی الْأَنْفَالِ تهنفال قُلْ بَلَى الْأَنْفَالِ تهنفال لِلَّهِ ه ی خُودَا وَالرَّسُولُ و پیغه مبه ر یه

فَاتَّقُوا جا بترسن و پارێزکارین له اللَّهِ خُودَا وَأَصْلِحُوا و چاک بکه ن ذَاتِ ه ی بَيْنَكُمْ نِتوان خُوتان وَأَطِيعُوا و گوێرایه تی بکه ن له

اللَّهُ خُودَا وَرَسُولُهُ و پیغه مبه ره که ی إِنْ تَه گهر كُنْتُمْ ئَيَّوه- مُؤْمِنِينَ بروادار (-بووین) (۱) إِنَّمَا له راستیدا -

الْمُؤْمِنُونَ برواداره کان (-هه ر) الَّذِينَ تهنوانه ن إِذَا كَاتِي ذِكْر- اللَّهِ ناوی خُودَا (الله) (-یاد ده کړیته وه) وَجَلَتْ له ترسا ده له رزی

قُلُوبَهُمْ دله کانیا ن وَإِذَا و کاتی تَلَيْتَ ده خویندریته وه عَلَیْهِمْ به سه ریا ن ، له سه ریا ن ءَايَتُهُ ئایه ته کانم زَادَتْهُمْ زیاد ده کات بۆیا ن

إِنَّمَا باوهرِ وَ عَلَى و هه ر به رَبِّهِمْ په روه ردگاریا ن يَتَوَكَّلُونَ پشت ده به ستن (۲) الَّذِينَ تهنوانه ی يَقِيمُونَ ریک و پتیکی ده که ن

الصلوة نوێژان وَمَا و له وه ی رَزَقْنَهُمْ پیمانداون يُفْقُونَ ده به خشنده وه (۳) أُولَئِكَ تهنوانه هُم هه ر خویانن

الْمُؤْمِنُونَ برواداری حَقًّا هه ق و راستی لَهُمْ بۆیا ن هه یه ، ه ی تهنوانه دَرَجَاتٍ چه ندين پله و پایه عِنْدَ لای رَبِّهِمْ په روه ردگاریا ن

وَمَغْفِرَةً و لیبوردنیک وَرِزْقٍ و رزق و رۆزیه کی کَرِيمٌ زور والا (۴) كَمَا هه روه ک أُنْزِلَتْ تۆی ده رخت

رَبُّكَ په روه ردیگارت مِنْ له بَيْتِكَ مالی خُوت بِالْحَقِّ به حه ق و راستی و ره وایِ وَإِنَّ و بیگومان فَرِيقًا کۆمه لیکِ مِنْ له

الْمُؤْمِنِينَ برواداره کان لَكَرْهُونَ هه ر بییا ن خُوش نه بوو (۵) يُجَادِلُونَكَ مشتومر ده که ن له گه لت فِي دهر باره ی الْحَقِّ حه ق

بَعْدَ له دوا ی مَا تَبَيَّنَ تهنوه ی روون بوویه وه كَأَنَّمَا هه روه ک تهنوه ی تهنوان يُسَاقُونَ په لکیش بکړین إِلَى بۆ ، بۆلای

الْمَوْتِ مه رگ و مردن وَهُمْ و تهنوانیش يَنْظُرُونَ ته ماشابه ک (۶) وَإِذْ و کاتی که يَعِدُكُمْ واده و به لیتنان پیده دا اللَّهُ خُودَا

إِحْدَى يه کيک له الطَّائِفَتَيْنِ دوکۆمه له که أَنَهَا که نهو لَكُمْ بۆ ئيوه يه وَتَوَدُّونَ و زۆر چه زده کهن أَنَّ کهوا غَيْرَ غه يری

ذَات خاوهن الشُّوْكَه دږکه که تَكُون ببيت لَكُمْ بۆتان ویرید و - اللَّهُ خدا (-دهیه ویت) أَن که يُحَقِّ بچه سپین

الْحَقَّ ههق و راستی بِكَلِمَتِهِ به وته کانی وَيَقْطَع و بېړی دَاوِد دوواوهی الْكَافِرِينَ کافره کان (۷) لِيُحَقِّ تا بچه سپین

الْحَقَّ ههق و راستی وَيَبْطِل و پوچ به تال بکاته وه اَلْبَاطِل ناههقی و پر وپوچی وَلَوْ هه چه ند کَرِه چه زیان نه کرد ب

اَلْمُجْرِمُونَ تاوانکاره کان (۸) إِذْ ئەوه بوو که تَسْتَغِيثُونَ هاوار و هاناتان دهبرد بۆ رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتان

فَاسْتَجَابَ جا وه لامی دایه وه لَكُمْ بۆتان أَنِّي کهوا به دنیای من مُدِّثُكُمْ ده نیرم بۆتان بِالْأَفْ ههزار مِّنْ له اَلْمَلَكَةِ فریشته کان

مُرْدِفِينَ به دواى یه ک (۹) وَمَا و - جَعَلَهُ -- اللَّهُ خدا (--ئاوای(-نه) کرد) إِلَّا ته نها (بۆئوه نه ب) که) بَشَرِي مرگینی (بیت)

وَلَتَطْمَئِنَّ و تا هیمن بیت بِهِ یی قُلُوبُكُمْ دلّه کانتان وَمَا و نیه اَلنَّصْر سهرکه وتن إِلَّا ئیلا مِّنْ له عِنْد لای اَللَّهُ خدا

إِنَّ به دنیای اَللَّهُ خدا عَزِيز زالی بالا دهست حَكِيم تهواو کاربه جی یه (۱۰) إِذْ کاتی که یُغَشِّكُمْ -

اَلنَّعَاسَ خهواووی (-داتانده پۆشی) أَمَنَةً ئارامش بیت مِّنْ لهوای وَيَنْزِل و داده به زینى عَلَیْكُمْ به سهرتان ، له سهرتان ، بۆ سهرتان

مِّنْ له اَلسَّمَاء ئاسمان هوه مَاء ئاویک لِيُطَهِّرَكُمْ تا پاک بکاته وه بِهِ یی وَيَذْهَب و لاببات عَنْكُمْ لیتان رَجَز پیسی

اَلشَّيْطَانَ شهیطان وَلِيَرِبْط و به سئ و توندبکات عَلَى له سهر قُلُوبُكُمْ دلّه کانتان وَيُثَبِّت و جیگیربکات بِهِ یی اَلْأَقْدَام پییه کان

(۱۱) إِذْ کاتی که يُوحِي سروش و نیگا ده کات رَبُّك پهروه ردیگارت إِلَى بۆ اَلْمَلَكَةِ فریشته کان أَنِّي کهوا به دنیای من

مَعَكُمْ له گهل ئیوهم فَثَبَّتُوا جا راگیربکه ن و بچه سپین اَلَّذِينَ ئەو(کهس) انه ی اَمَنُوا بروایان هیناوه سَأَلْتِي وا دهاویمه فِي ناو

قُلُوب دلّه کانی اَلَّذِينَ ئەوانه ی كَفَرُوا کوفریان کردوه و بى پروابوون اَلرُّعْب ترس و بیم فَأَضْرِبُوا جا لیبدن فوق له سهر

اَلْأَعْنَاق گه رده ن و ملان وَأَضْرِبُوا و لیبدن مِنْهُمْ لیتان كُلْ له هه موو بَنَان پل و په نجه کان (۱۲) ذَلِكَ ئەویان

بِأَنَّهُمْ به هوی ئەوه ی ئەوان شَاقُوا رکا به ریان کرد دژی اَللَّهُ خدا وَرَسُولُهُ و پیغه مبه ره که ی وَمَنْ و هه رکه سئ يُشَاقِق بکات رکا به ی

اللهُ خودا ورسوله و پیغمبره که ی فَاِنَّ نَّهْوَ به دنیایِ اللهُ خودا شَدید زور تونده الْعِقَاب سزای (۱۳) ذَلِكُمْ نَّهْوَ

فَذُقُوهُ ئیتر بیچیزن وَأَنَّ و به دنیایِ الْكَافِرین بۆ بیروا و کافره کان هه یه عَذَاب عذاب و نه شکه نجه یی النَّار ناگر (۱۴)

يَا أَيُّهَا هُوَ ئه ی الَّذِينَ نَّهْوَ ی ءَامِنُوا بروتان هیناوه إِذَا کاتی لَقِیمُ تووش بوون و گه یشن به الَّذِينَ نَّهْوَ ی

كَفَرُوا کوفریان کردوه و بۆ پروان زَحَفَا به خشان خشان و له شکرکشی فَلَا تُولُوهُمْ نَّهْوَ لای- الْأَذْبَار دواوه و پشنتیان (-تی مه کهن)

(۱۵) وَمَنْ و هه رکه سی یُولِهِمْ - یَوْمَئِذٍ ئه ورژه دُبُرُهُ پشی خو ی (-تییان بکات) إِلَّا مه گهر مُتَحَرِّفَا خولابدات

لِقِتَالٍ بۆجه نگر دنیکی أَوْ یان مُتَحِيزًا پالبدات إِلَى بۆ، بۆلای فِتْنَةً کۆمه لیک فَقَدْ نَّهْوَ به دنیایِ بَاء دهستی که وتووه

بِغَضَبٍ رقیک مِّنْ له اللهُ خوداوه وَمَا وَه و جیگی مانه وه ی هه تاهه تایی جَهَنَّمَ دۆزه خه وَبِئْس و خه راپترین

الْمَصِير چاره نووس و سه ره نه نجام ه (۱۶) فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ ئیوه ئه و انتان نه کوشت وَلَكِنْ به لَام اللهُ خودا قَتَلَهُمْ نَّهْوَ ی کوشت

وَمَا و - رَمِيت تۆ (-نه) تهاویشیت إِذْ کاتی که رَمِيت هاویشیت وَلَكِنْ به لَام اللهُ خودا رَمَى هاویشیت و گه یاندی

وَلِيْلِي و تا تاقی بکاته وه الْمُؤْمِنین پرواداره کان مِنْه تیایدا بَلَاء تاقیکردنه وه یه کی حَسَنًا چاک إِنَّ به دنیایِ اللهُ خودا

سَمِيع زور بیسه ری عَلِيم ته و او زانا و ناگداره (۱۷) ذَلِكُمْ نَّهْوَ وَأَنَّ و بیگومان - اللهُ خودا مُوهِن (-هه) بیته یز که ره وه ی

كَيْد پیلانی الْكَافِرین کافران ه (۱۸) إِنْ نَّهْوَ گهر تَسْتَفْتِحُوا داوای فه تح و یه کلایوونه و بکه ن فَقَدْ نَّهْوَ ته

جَاءَكُمْ بۆ لاتان هات أَلْفَتَح سه رکه وتن و لابه لابوونه وه وَإِنْ و نه گهر تَنْتَهُوا کۆتایی پۆ به یینن فَهُوَ نَّهْوَ ئه و خَيْر چاکتر ه

لَكُمْ بۆ ئیوه وَإِنْ و نه گهر تَعُدُوا بگه ری نه وه نَعُد ده گه ری نه وه وَلَنْ وهه رگیز - تُغْنِي سود (-نا) به خشی عَنْكُمْ پیتان

فَتَكُنْ کۆمه له که تان شَيْئًا (هیچ) شتی وَلَوْ هه رچه ند كَثُرَتْ زوریش بوو (بیت) وَأَنَّ و بیگومان - اللهُ خودا (-هه) مَعَ له گهل

الْمُؤْمِنین پرواداره کان ه (۱۹) يَا أَيُّهَا هُوَ ئه ی الَّذِينَ نَّهْوَ ی ءَامِنُوا بروتان هیناوه أَطِيعُوا گوپرایه یی بکه ن له اللهُ خودا

وَرَسُولُهُ و پیغمبره که ی وَلَا تَوَلَّوْا و پشت مه کهن عَنْه لَی وَأَنْتُمْ له کاتی ئیوه تَسْمَعُونَ ده بیسن (۲۰)

وَلَا تَكُونُوا و ثاوا مه بن كَالَّذِينَ هك ئهوانهى قَالُوا گوتيان سَمِعْنَا بيستمأن وَهُمْ و ئهوانيش لَا يَسْمَعُونَ نابيسن (٢١)

إِنَّ به دُنْيَاي شَرَّ خراپترين الدَّوَابَّ (گيانداريک له سه رزهوى بگهړئ) عِنْدَ لای اَللّٰهُ خودا اَلصَّمَّ کهړ اَلْبُحْم و لال هکانن

الَّذِينَ ئهوانهى لَا يَعْقِلُونَ تیناگه ن و هوښ ناکه ن (٢٢) وَلَوْ وئه گهر عِلْم - اَللّٰهُ خودا (-بیزانیا که) فِيْهِمْ تیاپاندا ههیه

خَيْرًا چاکه و خیر(یک) لَا أَسْمَعُهُمْ ئهوه به دُنْيَاي به گوڼي ده خستن وَلَوْ وئه گهر أَسْمَعُهُمْ به گوڼي خستېان

لَتَوَلَّوْا ئهوه بېگومان رویان وهرده گپړا وَهُمْ له حالي مُعْرِضُونَ پشتیان تیکردبوو (٢٣) يٰٓأَيُّهَا هُوَ ئهوى اَلَّذِينَ ئهوانهى

ءَامَنُوا برواتان هیناوه اَسْتَجِيبُوا وهلام بدهنهوه اِللّٰهُ بُو خودا وَلِلرَّسُول و بو پیغه مبهړ إِذَا کاتى دَعَاكُمْ بانگى کردن لِمَا بُو ئهوهى

يُحْيِيكُمْ زیندووتان ده کاتهوه وَأَعْلَمُوا و بزائن اَنَّ بېگومان که اَللّٰهُ خودا يَحُول ناوېرى ده کات بَيْن له نيوان اَلْمَرَّة که سيک

وَقَلْبِهِ و دله کهى وَأَنَّهُ و کهوا به راستى اِلَيْهِ ههر بُو لای ئهو تُحْشَرُونَ کوډه کرينهوه و حشر ده کرين (٢٤)

وَاتَّقُوا و بترسن و پاريزکارين له فِتْنَةٍ فيتنه و تاقیکردنه وهیه ک لَا - تُصِيبَنَّ بهرناکه وئته اَلَّذِينَ ئهوانهى ظَلَمُوا سته مکاریان کړدوه

مِنْكُمْ لهنگو خَاصَّة به تايبهت وَأَعْلَمُوا و بزائن اَنَّ بېگومان که اَللّٰهُ خودا شَدِيد زور تونده اَلْعِقَاب سزا کهى (٢٥)

وَأَذْكُرُوا و یادبکهنهوه إِذْ که اَنْتُمْ ئيوه قَلِيل که مېکى مُسْتَضَعْفُونَ لاواړکړاو (بوون) فِي له اَلْأَرْض زهوى تَخَافُونَ ده ترسان

أَنْ که يَتَخَفْتُمْ - اَلنَّاس خه لک (-بتانفرينئ) فَأَوْبَكُمْ ئيتر ئيوه پهنادا و جیگای بؤکړدنهوه وَأَيَّدَكُمْ و پالېشتیکردن

بِنَصْرِهِ به کومه کى و سه رخستنى خوئى وَرَزَقَكُمْ و پييدان مِّن له اَلطَّيِّبَت (رزق و روزه) خوښ و پاکه کان لَعَلَّكُمْ به لکو ئيوه

تَشْكُرُونَ سوپاسگوزارى بکه ن (٢٦) يٰٓأَيُّهَا هُوَ ئهوى اَلَّذِينَ ئهوانهى ءَامَنُوا برواتان هیناوه لَا تَخُونُوا خيانهت مه که ن له

اَللّٰهُ خودا وَالرَّسُول و پیغه مبهړ وَتَخُونُوا و خيانهتى (مه که ن) له اَمْنِيْكُمْ راسپارده و ئه مانه ته کانتان وَأَنْتُمْ لهو کاتهى که ئيوه

تَعْلَمُونَ ده زائن و ئاگادار ن (٢٧) وَأَعْلَمُوا و بزائن اِنَّمَا به راستى- اَمْوَالُكُمْ مال و سامانتان وَأَوْلَادُكُمْ و کور و منالتان

فِتْنَةً (-ههر) به لاو و تاقیکردنه وهیه وَأَنَّ و بېگومان ههر اَللّٰهُ - عِنْدَهُ لای (-خودا) ههیه أَجْر پاداشتى عَظِيمٌ زور گه وره و مه زن

(۲۸) يٰۤاَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا بَرُونَا هَيَّاوَهُ ۥ إِنَّ ٱلْكَافِرِينَ هُمْ أَعْدَاؤُنَا ۚ وَمَن يَكُفِّرْ بَعْدَ ٱلَّذِى ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مَوَدَّةَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا فَٱللَّهُ يَكْفُرْ بِهٖ ۚ وَٱللَّهُ يَهْدِى ٱلَّذِينَ يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ٱلْعَظِيمُ

يَجْعَلُ (ئەوە خودا) دەبەخشی لَكُمْ پێتان فُرْقَانًا روژنکاری و لیکجیاکەرەو و يَكْفِرْ و دەپۆشی و لادەدات عَنْكُمْ لەسەرتان

سَيِّئَاتِكُمْ تاوان و خراپەکانتان وَيَغْفِرْ و ئەبەخشی و دەبوری لَكُمْ لیتان وَاللَّهُ و خودا ذُو خاوەنی ٱلْفَضْلِ زیادەبەخشی

ٱلْعَظِيمُ زۆر مەزن و گەورە یە (۲۹) وَإِذْ كُنَّا فِرْعَوْنَ نَقُودُ ٱلْبَنَاتِ ۚ وَٱلْكَافِرِينَ هُمْ أَعْدَاؤُنَا ۚ وَمَن يَكُفِّرْ بَعْدَ ٱلَّذِى ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مَوَدَّةَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا فَٱللَّهُ يَكْفُرْ بِهٖ ۚ وَٱللَّهُ يَهْدِى ٱلَّذِينَ يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ٱلْعَظِيمُ

كَفَرُوا کوفریانکرد و بى برابوون لِيُثْبِتُوكَ تا جیگیرت بکەن (لەمالەووە حەپست بکەن) أَوْ يٰنَ يَقْتُلُوكَ بتکوژن أَوْ يٰنَ

يُخْرِجُوكَ (دەربە) دەرت بکەن وَيَمْكُرُونَ و پلانپێژی دەکەن وَيَمْكُرْ و - اللَّهُ خوداش (-پیلانسازی دەکات) وَاللَّهُ و خودا

خَيْرَ چاکتریني الْمَكْرِينَ پیلانسازەکانە (۳۰) وَإِذْ كُنَّا فِرْعَوْنَ نَقُودُ ٱلْبَنَاتِ ۚ وَٱلْكَافِرِينَ هُمْ أَعْدَاؤُنَا ۚ وَمَن يَكُفِّرْ بَعْدَ ٱلَّذِى ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مَوَدَّةَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا فَٱللَّهُ يَكْفُرْ بِهٖ ۚ وَٱللَّهُ يَهْدِى ٱلَّذِينَ يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ٱلْعَظِيمُ

ءَايُنَا ئایەتەکانمان قَالُوا دەئێن قَدْ بەدنیایی سَمِعْنَا بیستمان لَوْ ئەگەر نَشَاءُ ئێمە ویستبامان لَقُلْنَا بیکومان دەمانگوت

مِثْلَ (شتی) وەك هَذَا ئەوە إِنَّ هَذَا ئەوە هِیچ نیە إِلَّا ئیلاا أُسْطِرْ ئەفسانەگەلی ٱلْأَوَّلِينَ پێشینەکان ه (۳۱)

وَإِذْ وَ (باس بکە) کاتی کە قَالُوا گوتیان ٱللَّهُم ئەى خودایە إِنَّ ئەگەر كَان - هَذَا ئەوە هُوَ خَوَى ٱلْحَقِّ هەق و راستی (-بوا)

مِنْ لە عِنْدِكَ لەلای تۆ یەوە فَأَمْطِرْ ئەوە دابارینە عَلَيْنَا بەسەرماندا حِجَارَةً چەو و بەردێك مِّنَ ٱلسَّمَاءِ ئاسمان هەو

أَوْ يٰنَ أَتَيْنَا بۆمان بەینە بِعَذَابٍ عەزاب و ئەشكەنجەیهی ٱلْأَلَمِ زۆر بەژان و ئازار (۳۲) وَمَا وَ نە كَان بۆو ه كە اللَّهُ خودا

لِيُعَذِّبَهُمْ عەزاب و ئەشكەنجەیان بدا وَأَنْتَ لەكاتی تۆ فِيهِمْ لە ناویانی وَمَا وَ نە كَان بۆو ه اللَّهُ خودا مُعَذِّبَهُمْ عەزابدەریان بێت

وَهُمْ لەكاتی ئەوان يَسْتَغْفِرُونَ داواى لیخۆشبوون بکەن (۳۳) وَمَا وَ - لَهُمْ بۆیان (-چی یە) أَلَّا يُعَذِّبَهُمْ كە عەزابیات نەدات

ٱللَّهُ خودا وَهُمْ و ئەوان يَصُدُّون پێشگری و رێگریدەكەن عَنِ ٱلْمَسْجِدِ مَرَكَهَوْتى ٱلْحَرَامِ پیرۆز (كەعبەى پیرۆز) وَمَا وَ ئەوان-

أَوَّلِيَاءَهُمْ دۆستانی (-نەبوون) إِنَّ - أَوَّلِيَاءَهُمْ دۆستانی ئەو (-نیه) إِلَّا كەسێك جگەلە ٱلْمُتَّقُونَ لەخوداترس و پارێزكاران

وَلَكِنَّ بەلام أَكْثَرَهُمْ زۆریەیان لَا يَعْلَمُونَ نازان (۳۴) وَمَا وَ نە كَان بۆو صَلَاتِهِمْ نوژیان عِنْدَ لای ٱلْبَيْتِ (كەعبە)

إِلَّا تَهْنَأُ مُكَاً فِيكَه وَتَصْدِيَةً وَجَهْلَه لِيْدَان (بوو) فَذُقُوا نِيْتَر بَجِيْزَن الْعَذَاب عَهْزَاب وَ تَهْشَكُهْنَجَه بِمَا بَهْوَه

كُنْتُمْ نِيْوَه پِيْشَان تَكْفُرُوْنَ كُوفِرْتَان دَه كَرْد (۳۵) اِنْ بَه دَلْنِيَايِ اَلَّذِيْنَ تَهْوَانَه ي كَفَرُوا كُوفِرِيَان كَرْد وَ بِيْ بَرَوَابُوْن

يُنْفِقُوْنَ دَه بَه خَشْنَهْوَه وَ سَهْرَف دَه كَهَن اَمْوَالُهُمْ مَال وَ سَامَانِيَان لِيَصُدُّوْا تَا بَهْرَه سَكَارِيْ بَكَهَن عَنْ لَه سَبِيْل رِيْگَايِ اَللّٰهُ خُودَا

فَسَيُنْفِقُوْنَهَا نِيْتَر لَه دَاهَاتُوودَا دَه بَه خَشْن وَ سَهْرَفْدَه كَهَن ثُمَّ پَاشَان تَكُوْن - عَلَيْهِمْ لَه سَهْرِيَان (-دَه بِيْتَه) حَسْرَةً پَه شِيْمَانِي وَ حَه سَهْرَت

ثُمَّ نِيْنَجَا يُغْلَبُوْنَ تَه دَوْرِيْن وَ ژِيْرْدَه كَهَوْن وَ اَلَّذِيْنَ وَ تَهْوَانَه ي كَفَرُوا كُوفِرِيَان كَرْدُو بَرَوَايَان نَه هِيْنَا اِلَى بُو جَهَنَّمَ دَوْرَه خ

يُحْشَرُوْنَ حَه شَرْدَه كَرْتِيْن وَ كُوْدَه كَرِيْنَهْوَه (۳۶) لِيْمِيْز تَا كُوو- اَللّٰهُ خُودَا (جِيَا بَكَتَهْوَه) اَنْخَلِيْث پِيْسِي مِنْ لَه اَلطَّيْب چَا كِي وَ پَا كِي

وَيَجْعَلُ وَ دَانِي اَنْخَلِيْث پِيْسِي بَعْضُهُ هَه نَدِيْكِي عَلَى لَه سَهْر بَعْضُ هَه نَدِيْ فَيَرْكُمُهُ نِيْتَر كُوِيْبَكَتَهْوَه بَه سَهْرِيَه ك جَمِيْعَا گَشْتِيَان

فَيَجْعَلُهُ جَا بِيْكَاتَه فِيْ نَاو جَهَنَّمَ دَوْرَه خ اُولٰٓئِكَ وَ تَهْوَان هُم هَه رَخْوَايَان اَنْخَلِيْثُ خَه سَارَه تَمَهْنَد وَ دَوْرَاوُون (۳۷) قُلْ بَلٰ

لِلَّذِيْنَ بَه تَهْوَانَه ي كَفَرُوا كُوفِرِيَان كَرْدُو بَرَوَايَان نَه هِيْنَا اِنْ تَه گَهْر يَنْتَهُوَا كُوْتَايِيْ پِيْهِيْنَن يَغْفِرْ دَه بُوْرْدَرِيْ لَهُمْ بُوْئَهْوَان مَّا تَهْوَه ي

قَدْ تَاَزَه سَلَف تِيْپَهْرِيْ وَاِنْ وَ تَه گَهْر يَعُوْدُوْا بَكَهْرِيْنَهْوَه فَقَدْ تَهْوَه بَه دَلْنِيَايِ مَضَتْ رُوِيْشْتَهوَه سُنَّت سَوْنَهْت وَ يَاسَاي

اَلْاَوَّلِيْنَ پِيْشِيْنَه كَان (۳۸) وَ قَتَلُوْهُمْ وَ بَجَهْنْگَن دَرِيَان حَتَّى هَه تَا كُو لَا تَكُوْن نَه مِيْنِيْ وَ نَه بِيْتَه فِتْنَةً بَه لَآيَه ك (شِيْرَك)

وَيَكُوْن وَ - اَلَّذِيْنَ دِيْن وَ مَلَكَه چِي كَلُّهُ هَه مَوُوِيْ لِلّٰهِ بُوْ خُودَا (-بِيْت) فَاِنْ جَا ئَه گَهْر اَنْتَهُوَا كُوْتَايَايَان پَنِهَات فَاِنْ تَهْوَه دَلْنِيَايِن

اَللّٰهُ خُودَا بِمَا بَهْوَه ي يَعْمَلُوْنَ نِيْوَه دَه بَكَهَن بَصِيْر تَهْوَايِ تَهْوَاو بِيْنَايَه (۳۹) وَاِنْ وَ تَه گَهْر تَوَلَّوْا پَشْتِيَان تِيْ كَرْد

فَاعْلَمُوْا تَهْوَه بَزَانن اَنْ بِيْگُومَان هَهْر اَللّٰهُ خُودَا مَوْلَكُمْ دُوْست وَ پَشْتِيَوَانِيْ نِيْوَه يَه نِعَم جَا چَا كَرْتِيْن اَلْمَوْلٰى دُوْست ه

وَنِعَم وَ چَا كَرْتِيْن اَلنَّصِيْر پَشْتِيَوَانَه (۴۰) وَاَعْلَمُوْا وَ بَزَانن اِنَّمَا تَهْوَه ي غَنِمْتُمْ دَه سَتَتَان كَهْوَتُووه لَه جِيْهَادَا

مِنْ شَيْءٍ هَهْر شَتِيْكَك بِيْت فَآَنْ تَهْوَه بَه دَلْنِيَايِ لِلّٰهِ بُوْ خُودَا يَه خُمْسُهُ پِيْنَج يَه كِي وَلِلرَّسُوْل وَ بُوْ پِيْغَه مَبَهْرَه كَه يَه تِيْ

وَلِذِيْ وَ بُوْ هِيْ اَلْقُرْبٰى نَزِيْكَ وَ خَزْمَان وَاَلْيَتِيْ وَ هَه تِيْوَان وَاَلْمَسْكِيْن وَ دَه سَتَكُورْتَه كَان وَاَبْن وَ كُورِيْ

السَّبِيلَ رِيْگا (ئەوێ سەفەریکردووە و لێی بپاروێ) إِنْ ئەگەر كُنْتُمْ ئێوێ - ءَامَنْتُمْ بپرواتان هێنا (-بیت) بِاللّٰهِ بەخودا وَمَا و ئەوێ

أَنْزَلْنَا داماڤهزاند عَلَى له سەر عَبْدَنَا بەندهی خویمان يَوْمَ رۆژی الْفَرَقَانِ لیک جیاکەرەوێ يَوْمَ ئەوڕۆژی اتَّقِ پێک گەشتن

الْجَمْعَانَ هەردوو کۆمەڵ وَاللّٰهِ و خودا عَلَى بەسەر كُلِّ هەموو شَيْءٍ شتێک قَدِيرٌ تەواو توانادار (٤١) إِذْ کاتی که

أَنْتُمْ ئێوێ بِالْعُدُوَّةِ له دامێنی الدُّنْيَا خوارەوێ و نزیک (بوون) وَهُمْ و ئەوان بِالْعُدُوَّةِ له دامێنی الْقَصْوَى دوور و بەرزتر (بوون)

وَالرَّكْبَ و کاروانەکەش أَسْفَلَ خوارتر بوو له مِنْكُمْ ئێوێ وَلَوْ و ئەگەر تَوَاعَدْتُمْ بەئێنتان بدابوا بەیهک

لَا خَتَلَفْتُمْ ئەوێ بەدنیایی پێک نەدەکەوتن فِي له الْمِيعَدِ مەوعد و بەئێنەکەتان وَلَكِنْ بەلام لِيَقْضِيَ تا بگەیهێتە جی اللّٰهُ خودا

أَمْرًا کار و فەرمانێک كَانَ - مَفْعُولًا روویدا (-بوو) لِيَهْلِكَ تا لەناوچێ مِّن هەركەسەى هَلَكَ لەناوچوو عَنْ به

يَبْنَةَ بەلگەداری و بەرچاوپۆنی وَيَحْيَى و بژی مِّن هەركەسەى حَيَّ زیا عَنْ به يَبْنَةَ بەلگەى ڕوون و ئاشکرا وَإِنَّ و بەدنیایی

اللّٰهُ خودا لَسَمِيعٌ تەواو بیسەری عَلِيمٌ تەواو زانا و ئاگادار ه (٤٢) إِذْ (ئەوێبوو) که يُرِيكُهُم - اللّٰهُ خودا (-ئەوانی پیشان دەدای)

فِي له مَنَامِكَ خەوتدا قَلِيلًا به (ژمارەیهکی) کهم وَلَوْ و ئەگەر أَرَاكُمْ ئەوانی پشاندابوای كَثِيرًا به (ژمارەیهکی) زۆر

لَفَسَّخْتُمْ ئەو بەدنیاییهوه دەدۆران وَلَتَنْزَعْتُمْ و بێگومان پشێوی و کێشه دەکەوتە نێوانتان فِي دەربارەى الْأَمْرِ کارەکان وَلَكِنْ بەلام

اللّٰهُ خودا سَلَّمَ سەلامەتی کرد إِنَّهُرْ بەدنیایی ئەو عَلِيمٌ تەواو زانایه بِذَاتِ بهوێ هەیه لەناو الصُّدُورِ سینگ و دلەکان (٤٣)

وَإِذْ و کاتی که يُرِيكُوهُمْ ئەوانتان پێ دەبینی إِذْ کاتی که التَّقِيْمُ بەیهک گەشتن فِي له أَعْيُنِكُمْ چاوتان دا قَلِيلًا کهم ن

وَيُقَلِّلُكُمْ و ئێوێش کهم دەکات فِي له أَعْيُنِهِمْ چاوی ئەوان لِيَقْضِيَ تا بپێنێتەوێ اللّٰهُ خودا أَمْرًا کار و بپاریک كَانَ پێشان

مَفْعُولًا هاتبوێ جی وَإِلَى و هەر بۆ اللّٰهُ خودا تُرْجَع دەگیردێتەوێ الْأُمُور کار و فەرمانەکان (٤٤) يَأْتِيهَا هۆ ئەو

الَّذِينَ ئەوانەى ءَامَنُوا بپرواتان هێناوێ إِذَا کاتی لَقِيْتُمْ تووش بوون و گەشتن به فِتْنَةٍ کۆمەڵێک فَأَبْتُوا ئەوێ جیگیر بن و خۆپاگیرن

وَأَذْكُرُوا و یادبکەنەوێ یادى اللّٰهُ خودا كَثِيرًا زۆر لَعَلَّكُمْ بەلکوو ئێوێ تَفْلِحُونَ سەركەوتوو و سەرفراز بن (٤٥)

وَأَطِيعُوا وَكُورِيَايَه لِي بَكَن لَه **اللّٰهُ** خُودَا **وَرَسُولُهُ** وَ بِيَّغَه مَبَرَه كَهِي **وَلَا تَنْزِعُوا** وَ نَاكُوكِي مَه كَهَن

فَتَفْشَلُوا ئَه وَسَابَه ئَه نَجَام نَاگَهَن وَ دَه دُورِيَن **وَتَذَهَبْ** وَ - **رِيحُكُمْ** بُون وَ بَه رَامَتَان (-دَه رِوَا) (نَامِيَنِي) **وَأَصْبِرُوا** وَ خُورَاگَر بَن

إِنَّ بَه دَلْنِيَايِي **اللّٰهُ** خُودَا مَعَ لَه گَهَل **الصَّابِرِينَ** خُورَاگَرَانَه (٤٦) **وَلَا تَكُونُوا** وَ ئِيَوَه - **كَالَّذِينَ** وَهَك ئَه وَاَنَه (-نَه بَن)

خَرَجُوا (كَه) دَه رُچُوون **مِنْ** لَه **دِيرِهِمْ** زَيْد وَ مَالَه كَانِيَان **بَطْرًا** بُو خُوهَه لَكِيْشَان **وَرِثَاءَ** وَ خُونِيْشَانْدَانِي **النَّاسِ** خَه لَكِي

وَيَصُدُّونَ وَ ئَه وَاَن رِيْگَرِي دَه كَهَن وَ بَه رَهَه لَسْتِي دَه كَهَن **عَنْ** لَه **سَبِيلِ** رِيْگَاي **اللّٰهُ** خُودَا **وَاللّٰهُ** وَ خُودَا **بِمَا** بَه وَهِي

يَعْمَلُونَ ئَه وَاَن دَهِي كَهَن **مُحِيطٌ** تَه وَاَو نَاگَا دَارَه وَ دَه وِرِي (هَه مَوْشْتِيْكَ) دَاوَه (٤٧) **وَإِذْ** وَ كَاتِي كَه **زَيْنَ** - **لَهُمْ** لُويَانِي (رَا زَانْدَه وَه)

الشَّيْطَانِ شَهِيْطَان **أَعْمَلَهُمْ** كَار وَ كَرْدَه وَه كَانِيَان **وَقَالَ** وَ گوْتِي **لَا غَالِبَ** نِيَه بَه زِيْنَهَر **لَكُمْ** بُوْتَان **الْيَوْمَ** ئِيْمِرُو **مِنْ** لَه

النَّاسِ خَه لَك **وَإِنِّي** وَ دَلْنِيَا بَن **جَارٌّ** پَه نَادَهَر وَ هَاوَسِيْم **لَكُمْ** بُوْتَان **فَلَمَّا** جَا كَاتِي **تَرَاءَتْ** بُوِيَه ك دَه رَكَه وَتَن

الْفِتْنَانِ هَه رِدُوو كُومَهَل **نَكَصَ** پَاهَه كَشَهِي كَرْد **عَلَى** لَه سَهَر **عَقِيْبَهُ** هَه رِدُوو پَاژْنَهِيِي **وَقَالَ** وَ گوْتِي **إِنِّي** بَه دَلْنِيَايِي **مِنْ**

بِرِّيَّ بِيْبَه رِيْم وَ هَا قَم نِيَه **مِنْكُمْ** لَه نَگُو **إِنِّي** بَه رَاسْتِي **مِنْ** **أَرَى** دَه بِيْنَم **مَا لَا تَرَوْنَ** شَتِي ئِيَوَه نَايِيْبِيْن **إِنِّي** بَه دَلْنِيَايِي **مِنْ**

أَخَافُ ئَه تَرَسَم لَه **اللّٰهُ** خُودَا **وَاللّٰهُ** وَ خُودَا **شَدِيدٌ** زُور تَوْنَد وَ تِيْژَه **الْعِقَابِ** سَزَاي (٤٨) **إِذْ** (وَ بَاس بَكَه) كَاتِي كَه **يَقُولُ** -

الْمُنْفِقُونَ مَوْنَا فَيَق وَ دُوو رُوَه كَان **وَالَّذِينَ** وَ ئَه وَاَنَهِي **فِي** هَهِيَه لَه نَاو **قُلُوبِهِمْ** دَلَه كَانِيَان **مَرَضٌ** نَه خُوشِيْكَ (-دَه لِيْن)

غَرَّ فَرِيُوِي دَاوَه **هَؤُلَاءِ** ئَه وَاَنِيْهِي **دِينَهُمْ** دِيْنَه كَهِيَان **وَمَنْ** وَ هَه رَكَه سِي **يَتَوَكَّلْ** پَشْت بَه سَتِي **عَلَى** بَه **اللّٰهُ** خُودَا **فَإِنَّ** ئَه وَه بَه رَاسْتِي

اللّٰهُ خُودَا **عَزِيزٌ** زَالِي بَالَه دَه سَتِي **حَكِيمٌ** تَه وَاَو كَارِبَه جِي (يَه) (٤٩) **وَلَوْ** وَئَه گَهَر **تَرَى** دَه بِيْنِي **إِذْ** كَه **يَتَوَفَّى** - **الَّذِينَ** ئَه وَاَنَهِي

كَفَرُوا كُوفَرِيَا نَكْرَد وَ بِيْ بَرُوَا بُوون **الْمَلِكَةِ** فَرِيْشْتَه كَان (-تَه وَاوِيَاَن دَه كَهَن) **يَضْرِبُونَ** لِيْدَه دَهَن لَه **وُجُوْهُهُمْ** دَه مَوو چَاوَه كَانِيَان

وَأَذِبرَهُمْ وَ دُووَاوَهِيَان **وَذُوقُوا** وَ دَه بَجِيْژَن **عَذَابِ** عَه زَاب وَ ئَه شَكَه نَجَهِي **الْحَرِيقِ** ئَاگَر (ي دُوزَه خ) (٥٠) **ذَلِكَ** ئَه وَه

بِمَا بَه (هَوِي ئَه) وَهِي **قَدَمَتْ** پِيْشِيْخَسْت وَ كَرْدِي **أَيُّدِيَكُمْ** دَه سْتَه كَاَنْتَان **وَأَنَّ** وَ بِيْگُومَانَه رَكِيْز - **اللّٰهُ** خُودَا **لَيْسَ** -

بِظُلْمٍ ستمه‌کار (-نه‌بووه) لِّلْعَبِيدِ بۆ به‌نده‌کان (٥١) کَذَّابٌ وه‌ک عاده‌تی ءَال بنه‌ماڤه و شوټیکه‌وته‌ی فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون

وَالَّذِينَ و ئه‌وانه‌ی مِنْ له قَبْلِهِمْ پِیش ئه‌وان (بوون) کَفَرُوا کوفریانکرد و بَی پروابوون بَیَّاتٌ به‌ ئایه‌ته‌کانی اللَّهِ خودا

فَأَخَذَهُمْ جا راپټچیکردن اللَّهُ خودا بِذُنُوبِهِمْ به‌گوناحه‌کانیان إِنَّ به‌دُنْیایِ اللَّهِ خودا قَوِيٌّ به‌هیزی شَدِيدٌ زور توند وتیژ

الْعِقَابِ سزایه (٥٢) ذَلِكَ ئه‌ویان بِأَنَّ به‌(هو‌ی) ئه‌وه‌ی اللَّهِ خودا لَمْ يَكْ هه‌رگیز- مُغِيرًا بگوری

نِعْمَةً نَّاز و نیعمه‌تی (-نه‌بووه) أَنْعَمَهَا که نیعمه‌تی کردبَیْ عَلَى له سهر قَوْمٍ قه‌ومی‌ک حَتَّى تاكو یَغْیُرُوا (نه) گۆرن

مَا بِأَنْفُسِهِمْ ئه‌وه‌ی به‌خۆیانه وَأَنْ و بیگومان اللَّهُ خودا سَمِيعٌ زور بیسه‌ری عَلِيمٌ ته‌واو زانا و ئاگاداره (٥٣)

كَذَّابٌ وه‌ک عاده‌تی ءَال بنه‌ماڤه و شوټیکه‌وته‌ی فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون وَالَّذِينَ و ئه‌وانه‌ی مِنْ له قَبْلِهِمْ پِیش ئه‌وان (بوون)

كَذَّبُوا به‌درۆیاندانا و باوه‌ریان نه‌کرد بَیَّاتٌ به‌ ئایه‌ته‌کانی رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان فَأَهْلَكْنَاهُمْ جا له‌ناوما‌نبردن بِذُنُوبِهِمْ به‌گوناحه‌کانیان

وَأَغْرَقْنَاهُ و ژیر ئاووما‌نخستن و خنکاندماڤن ءَال بنه‌ماڤه و شوټیکه‌وته‌ی فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون وَكُلٌّ و هه‌موویان كَانُوا -

ظَالِمِينَ ستمه‌کار و زالم (-بوون) (٥٤) إِنَّ به‌دُنْیایِ شَرِّ خراپترینی الدَّوَابِّ له سهر خاک رۆیش‌توان عِنْدَ لای اللَّهِ خودا

الَّذِينَ ئه‌وانه‌ن کَفَرُوا (که) کوفریانکرد فَهُمْ ئیتر ئه‌وان لَا يُؤْمِنُونَ برۆا ناهینن (٥٥) الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی عَهْدَتْ په‌یمان‌ت به‌ست

مِنْهُمْ له‌گه‌لیان ثُمَّ پاشان یَنْقُضُونَ ئه‌وان هه‌لده‌وه‌شینه‌وه عَهْدَهُمْ په‌یمان‌ه‌کانیان فِي له كُلِّ هه‌موو مَرَّةٍ جاریکدا

وَهُمْ و ئه‌وان لَا یَتَّقُونَ خۆیان نا‌پار‌یزن و نا‌ترسن (٥٦) فَاِِمَّا جا ئه‌گه‌ر تَثْقَفَنَّهُمْ ده‌سته‌و یاقه‌یان‌ت گرت فِي له الْحَرْبِ جه‌نگدا

فَشَرَّدَ ئه‌وه‌ ده‌ربه‌ده‌ربه‌که بِهِمْ پِیایان مِّنْ ئه‌وه‌ی خَلَفَهُمْ له‌ دوا‌یان دایه لَعَلَّهُمْ به‌ئکو ئه‌وان یَذَّكَّرُونَ په‌ندوه‌رگرن (٥٧)

وَإِمَّا و ئه‌گه‌ر تَخَافَنَّ ترسای مِنْ له قَوْمٍ قه‌ومی‌ک خِيَانَةً له‌ خیانه‌ت و په‌یمان‌شک‌تی فَاَنْبِذْ ئه‌وه‌ ده‌ست‌به‌رداری بکه

إِلَيْهِمْ به‌روویاندا عَلَى به‌ سَوَاءٍ په‌کسانی إِنَّ به‌دُنْیایِ اللَّهِ خودا لَا یُحِبُّ - اَلْخَائِنِينَ خاین و په‌یمان‌شک‌ینان (-ی خو‌شی ناو‌یت)

(٥٨) وَلَا یَحْسَبَنَّ و وانه‌زانن الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بَی پروابوون سَبَقُوا پِیش‌که‌وتن و ده‌ربازیان بوو

إِنَّهُمْ به‌دُنیاپی ئەوان لَا یُعْجِزُونَ دەستەوه‌سان ناکەن (٥٩) وَأَعِدُّوا و ئاماده بکەن لَهُمْ بۆیان مَا ئەوهی

أَسْتَطَعْتُمْ له‌تواناتانداوو مِّنْ له‌ قُوَّةٍ هَیْزَ وَمِنْ و له‌ رِبَاطٍ جلهوی أَنْخِلَ ئەسپ و سوار تَرْهَبُونَ بترسێن بیه‌ پیی

عَدُوَّ دوزمێی اللَّهِ خودا وَعَدُوَّكُمْ و دوزمێی خۆتان وَآخِرِينَ و که‌سانی تریش مِّنْ - دُونِهِمْ بێجگه‌ (-له‌) وان

لَا تَعْلَمُونَهُمْ ئێوه‌ نایناسن اللَّهُ خودا يَعْلَمُهُمْ ده‌زانی و ده‌یناسی وَمَا و هه‌رچی تُفِقُوا به‌خشن و مه‌سره‌ف بکەن مِّنْ له‌ هه‌ر

شَيْءٍ شتیک فی له‌ سَبِيلٍ رێگای اللَّهِ خودا يُوَفِّ ته‌واو ده‌درێته‌وه‌ إِلَيْكُمْ پێتان وَأَنْتُمْ و ئێوه‌ ش لَا تُظْلَمُونَ لێتان که‌م ناکرێته‌وه‌

(٦٠) وَإِنْ و ئەگه‌ر جَنَحُوا پالیانگرت لِّلْسَلَمِ بۆ ئاشی فَأَجْنَحْ تۆش بالبگه‌ر لَهَا لۆی وَتَوَكَّلْ و پشت به‌سته‌ و ته‌وه‌ککول بکه‌

عَلَى له‌ سه‌ر اللَّهُ خودا إِنَّهُ به‌دُنیاپی ئەوه‌ هُوَ ئەو أَلْسَمِیع ته‌واو بیسه‌ر(ناویکی پیروزی خودایه‌)

أَلْعَلِمِ ته‌واو زانا و ئاگادار (ناویکی پیروزی خودایه‌) (٦١) وَإِنْ و ئەگه‌ر يُرِيدُوا ئەوان بیانه‌وێت أَنْ که‌ يَخْذَعُوكَ فیریوت بده‌ن

فَإِنَّ ئەوه‌ دُنیا به‌ که‌ حَسْبُكَ به‌سه‌سه‌ بۆ تۆ اللَّهُ خودا هُوَ هه‌ر ئەو (بوو) الَّذِي ئەوه‌ی أَيْدِكَ پالپشتی کردی

بِنَصْرِهِ به‌ پشتیونی و سه‌رخستنی خۆی وَبِالْمُؤْمِنِينَ و به‌ برۆاداره‌کان (٦٢) وَالْفِ و گونجاندی و سازاندی بَيْنَ نێوان

قُلُوبِهِمْ دله‌کانیان لَوْ ئەگه‌ر أَنْفَقْتَ سه‌رفت کردبا مَا فِي ئەوه‌ی هه‌یه‌ الْأَرْضِ له‌ زه‌ویدا جَمِيعًا هه‌ر هه‌مووی مَا -

أَلْفَتْ نه‌ته‌گونجاند بَيْنَ نێوان قُلُوبِهِمْ دله‌کانیان وَلَكِنْ به‌لام اللَّهُ خودا أَلْفَ گونجاندی و سازاندی بَيْنَهُمْ نێوانیان

إِنَّهُ به‌دُنیاپی هه‌ر ئەوه‌ عَزِيزٌ زالی باله‌ده‌ست ی حَكِيم ته‌واو کاربه‌جی (٦٣) يَأْتِيهَا هُوَ ئەی أَلَنِي پێغه‌مبه‌ر

حَسْبُكَ بۆ تۆ به‌سه‌سه‌ اللَّهُ خودا وَمَنْ و(بۆ) ئەوه‌ی أَتَبَعَكَ دوات که‌تووه‌ مِّنْ له‌ الْمُؤْمِنِينَ برۆاداره‌کان (٦٤)

يَأْتِيهَا هُوَ ئەی أَلَنِي پێغه‌مبه‌ر حَرَضَ هان بده‌ الْمُؤْمِنِينَ برۆاداره‌کان عَلَى له‌ سه‌ر الْقِتَالِ جه‌نگ و کوشتار إِنْ ئەگه‌ر

يَكُنْ بێ مِّنْكُمْ له‌ ئێوه‌ عِشْرُونَ بیستی صَبْرُونَ خۆراگر يَغْلِبُوا ده‌به‌زێن مَائِثِينَ دووسه‌د وَإِنْ و ئەگه‌ر يَكُنْ هه‌بێ

مِّنْكُمْ له‌ ئێوه‌ مَائَةٌ سه‌د يَغْلِبُوا ده‌به‌زێن أَلْفًا هه‌زار مِّنْ له‌ الَّذِينَ ئەوانه‌ی كَفَرُوا کوفریانکرد و بێ برۆابوون

بِأَنَّهُمْ بههوى ئهوهى ئهوان قَوْمٌ قهوميکن لَا - يَفْقَهُونَ ئى(نا) گهن (٦٥) اَلَّذِي نَيْسْتَاكه خَفَّفَ سووکی کرد اَللّٰهُ خودا

عَنْكُمْ لهسهرتان وَعَلِمَ و زانی اَنَّ که فِكْرٌ لهنگودا (ههيه) ضَعْفًا لاوازيک فَاِنْ جا ئهگهر يَكُن ههبي مِّنْكُمْ له ئيوه

مِائَةً سهدى صَابِرَةً خَوْرَاگر يَغْلِبُوا دهبهزینن مِائَتَيْنِ دووسهد وَاِنْ ئهگهر يَكُن ههبي مِّنْكُمْ له ئيوه اَلْفَ ههزار

يَغْلِبُوا دهبهزینن اَلْفَيْنِ دوو ههزار بِإِذْنِ به ئيزن و مؤلّهنى اَللّٰهُ خودا وَاَللّٰهُ و خودا مَعَ لهگهل اَلصّٰبِرِينَ خَوْرَاگران ه (٦٦)

مَا كَانَ نَابِئٌ لِّنَبِيٍّ بُو پيغه مبهريک اَنَّ که يَكُونُ - لَهُ بُوى (-ههبيت) اَسْرٰى ئهسير و ديوان حَتّٰى تاكو

يُخَيِّنُ پايهى جيگير دهبيت فِي له اَلْأَرْضِ زهوى تُرِيدُونَ دهتانهوى عَرَضَ كهلو پهلى اَلدُّنْيَا دنيا وَاَللّٰهُ و خودا

يُرِيدُ دهيهويت اَلْآخِرَةَ (بوتان) ژيانى دووايى وَاَللّٰهُ و خودا عَزِيزٌ زالى بالهدهستى حَكِيمٌ تهواو كاربهجئ (يه) (٦٧)

لَوْلَا كِتَبٌ ئهگهر نوسراويک نهبو مِّنْ له اَللّٰهُ خودا سَبَقَ پيشكهوتووهُ مَسْكُورٌ ئهوه بهدئنيايى پيٲتان دهكهوت فِيمَا لهوهى

أَخَذْتُمْ بردتان عَذَابٌ عهزاب و ئهشكه نهجهيهكى عَظِيمٌ زور گهوره و مهزن (٦٨) فَكُلُوا جا بخون مِمَّا لهوهى

غَنِمْتُمْ لهجهنگ دهستان كهوتووهُ حَلَالًا به حهللى طَيِّبًا بهخوشى وَاتَّقُوا و بترسن و پاريزكاربن له اَللّٰهُ خودا اِنَّ بهدئنيايى

اَللّٰهُ خودا غُفُورٌ ئهوپهري ليبوردهيه رَحِيمٌ ئهوپهري ميههربان وبه بهزهيهيه (٦٩) يَأْتِيهَا هُوَ ئهى اَلنَّبِيِّ پيغه مبهري قُلْ بلى

لَنْ بهوهى فِي له اَيُّدِيكُمْ دهستهكانتانداه مِّنْ له اَلْأَسْرٰى ديوان اِنَّ ئهگهر يَعْلَمُ - اَللّٰهُ خودا (-بزاني) فِي (كه ههيه) لهناو

قُلُوبِكُمْ دلّهكانتان خَيْرًا چاكه و خيړيک يُوْتِكُمْ (ئهوه) پيٲتان دهديات خَيْرًا چاكر مِمَّا لهوهى أَخِذْ بردراوه مِّنْكُمْ لهنگو

وَيَغْفِرْ و ئهبهخشى و دهبورئى لَكُمْ ليتان وَاَللّٰهُ و خودا غُفُورٌ ئهوپهري ليبوردهيه رَحِيمٌ ئهوپهري ميههربان وبه بهزهيهيه (٧٠)

وَإِنْ و ئهگهر يُرِيدُوا بيانهويت خِيَاَتَكَ پهيمانشكىنى و خيانهت بكهن لهتو فَقَدْ ئهوه بهدئنيايى خَانُوا ئهوان خيانهتيانكردبوو له

اَللّٰهُ خودا مِّنْ له قَبْلَ پيشا فَأَمْكَنَ جا - مِنْهُمْ ئهوانى (خسته ژير ركيف) وَاَللّٰهُ و خودا عَلِيمٌ تهواو زانا و ئاگدارى

حَكِيمٌ تهواو كاربهجئيه (٧١) اِنَّ بهدئنيايى اَلَّذِينَ ئهوه(كهس) انهى ءَامِنُوا برويان هئنا وَهَاجَرُوا و كوچيانكرد

وَجَهْدُوا و تیکۆشاون و جهادیانکردوه بِأَمْوَالِهِمْ به مال و سامانیان وَأَنْفُسِهِمْ و خویان فِي له سَبِيلِ رِیځایِ اللَّهِ خودا

وَالَّذِينَ و ئهوانه یِ ءَاوُوا جینگایانکردنه وه وَنَصَرُوا و پشتیوانیانکرد و سهریانخستن أُولَئِكَ ئهوان بَعْضُهُمْ ههندیکیان

أُولِيَاءَ دۆست و پشتیوانی بَعْضُ ههندیکن وَالَّذِينَ و ئهوان (کهس) انه یِ ءَامَنُوا برۆیان هینا وَلَمْ يَهَاجِرُوا و کۆچیان نه کرد

مَا لَكُمْ بۆتان نییه مِّن له وَلِيَّتِهِمْ پشتیوانی ئهوان مِّن هیچ شَيْءٍ شَتَّى حَتَّى تاكو يَهَاجِرُوا ئهوان کۆچ ده کهن وَإِنْ و ئه گهر

أَسْتَنْصِرُكُمْ داوای یارمه تی و پشتیوانیان لی کردن فِي له الَّذِينَ ئاینه که دا فَعَلَيْكُمْ ئه وه له سهرتانه النَّصْرَ پشتیوانیکرد و سهرخستن

إِلَّا مه گهر عَلَى له سهر قَوْمٌ قهومیکن يَنْتَكِرُ نیتوانتان وَبَيْنَهُمْ و نیتوانیان (هه بیته) مِثْقَلٌ واده و به ئینیک وَاللَّهُ و خودا

بِمَا به وه یِ تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن بَصِيرٌ هه موو بینه (۷۲) وَالَّذِينَ ئهوانه یِ كَفَرُوا کوفریانکرد و بې برۆبوون

بَعْضُهُمْ ههندیکیان أُولِيَاءَ دۆست و پشتیوانی بَعْضُ ههندیکن إِلَّا ئه گهر- تَفْعَلُوهُ (وا-نه) کهن تَكُنْ ده بیته

فِتْنَةً تافیکردنه وه و به لایه ک فِي له ناو الْأَرْضِ زهوی وَفَسَادٌ و تیکوپی کچوونیک کَبِيرٌ گه وره (۷۳) وَالَّذِينَ ئهوان (کهس) انه یِ

ءَامَنُوا برۆیان هینا وَهَاجَرُوا و کۆچیانکردوه وَجَهْدُوا و تیکۆشاون و جهادیانکردوه فِي له سَبِيلِ رِیځایِ اللَّهِ خودا

وَالَّذِينَ و ئهوانه یِ ءَاوُوا دالدهیان دا وَنَصَرُوا و پشتیوانیانکرد و سهریانخستن أُولَئِكَ ئهوان هُم و به راستی ئهوانن

الْمُؤْمِنُونَ برۆاداری حَقًّا هه ق و راستی لَهُمْ بۆیان هه یه مَغْفِرَةً لیخۆش بوونیک وَرِزْقٌ و رزق و رۆزیه کی كَرِيمٌ زۆر فره وان

(۷۴) وَالَّذِينَ ئهوان (کهس) انه یِ ءَامَنُوا برۆیان هینا مِّنْ له بَعْدَ دوا یِ وَهَاجَرُوا و کۆچیانکردوو

وَجَهْدُوا و تیکۆشان و جهادیانکرد مَعَكُمْ له گهل ئیوه فَأُولَئِكَ ئه وه ئهوان مِنْكُمْ له نگۆن وَأُولُوا و خاوه ن

الْأَرْحَامَ (به یوه ندی) خزمایه تی بَعْضُهُمْ ههندیکیان أُولَى له پشترن بَعْضُ به هه ندیک فِي له كِتَابِ کیتابی اللَّهِ خودا

إِنْ به دلنیا ییِ اللَّهُ خودا بِكُلِّ به هه موو شَيْءٍ شَتَّى عَلِيمٌ تهواو زانایه (۷۵)

© رمضان ١٤٤٥